

З СВЯТОМ, ТОВАРИШІ!

Пролетарі всіх країн, єдняйтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 35 (1648).

7 ЛИСТОПАДА 1986 РОКУ. Ціна 2 коп.

ВІТАЄМО

ДЕЛЕГАТІВ

НАСТУПНОЇ XXXI

УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ

ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ

КОМСОМОЛЬСЬКОЇ

КОНФЕРЕНЦІЇ!

Рішення XXVII з'їзду КПРС — в життя!

ПЕРЕМОЖЦІ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

ПАРТКОМ, РЕКТОРАТ І ПРОФКОМ ОДУ РОЗГЛЯНУЛИ
ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ТРУДОВИХ
КОЛЕКТИВІВ УНІВЕРСИТЕТУ ЗА 9 МІСЯЦІВ 1986 РОКУ

У прийнятій постанові відзначається, що колектив університету, виконуючи рішення XXVII з'їзду КПРС, червеного (1986 р.) Пленуму ЦК партії, а також соціалістичні зобов'язання, взяті на честь 69-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, добився певних успіхів на шляху перебудови вищої школи.

Зокрема, значно зросла питома вага дипломних робіт, які були рекомендовані ДЕН до впровадження, збільшилась кількість реальних дипломних робіт, продовжується даліше вдосконалення навчального процесу.

Розпочата значна робота по перебудові діяльності науково-дослідного сектора. Проводиться перша загальна атестація керівних, наукових та інженерно-технічних працівників науково-дослідних підрозділів.

На базі університету в 1986 році проведено 8 всесоюзних, 4 республіканських і 2 обласних наукових конференцій.

У зв'язку з закликом колективу кафедри історії КПРС гідно зустріти 70-річчя Великої Жовтня виробничо-масова комісія профкому розпочала роботу, спрямовану на прийняття підвищених соціалістичних зобов'язань всіма кафедрами університету. Такі зобов'язання вже прийняли колективи кафедри фізичної електроніки і сектора некристалевих

систем мікроелектроніки НДЛ-5.

За підсумками соціалістичного змагання за 9 місяців цього року перші місця присуджено: серед природничих факультетів — фізичному факультету; серед гуманітарних факультетів — історичному факультету.

Визначено переможців серед загальноуніверситетських кафедр:

- I МІСЦЕ — КАФЕДРА ПОЛІТЕКОНОМІЇ;
- II МІСЦЕ — КАФЕДРА ІСТОРІЇ КПРС;
- III МІСЦЕ — КАФЕДРА НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ.

Серед науково-дослідних підрозділів:

- I МІСЦЕ — НДЛ-5;
- II МІСЦЕ — НДЛ-11;
- III МІСЦЕ — НДЛ-9.

При підбитті підсумків соціалістичного змагання було вказано на виявлені недоліки і накреслено заходи з метою їх якнайшвидшого усунення.

Водночас рекомендовано зосередити головну увагу на проведенні ефективної роботи по розповсюдженню передового досвіду у виконанні підвищених соціалістичних зобов'язань на честь 70-річчя Великої Жовтня і дальшому удосконаленню організації соціалістичного змагання в самих колективах.

У ПАРТКОМІ УНІВЕРСИТЕТУ

На черговому засіданні парткому були розглянуті підсумки звітів і виборів в партійних групах і цехових парторганізаціях в 1986 році, а також питання про діяльність партійного бюро геолого-географічного факультету по перебудові роботи у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС і про роботу партійних бюро біологічного факультету і факультету РГФ по керівництву комсомолом.

Партком, зокрема, відзначив, що звітно-виборна кампанія в 74 партгрупах і 25 цехових парторганізаціях в основному пройшла на належному організаційно-партійному і ідейно-політичному рівні. В обговоренні звітних доповідей взяли участь 366 комуністів.

Партком вказав на наявність окремих недоліків в організації і проведенні звітів і виборів. Незадовільно були підготовлені збори на кафедрі математичного аналізу мехмату, на I—III і IV—V курсах істфаку, кафедрі філософії природничих факультетів.

Звіти деяких партгрупоргів носили безликий, неконкрет-

ний характер, була відсутня оцінка роботи кожного комуніста, було мало критики на адресу вищих партійних органів. В окремих групах і цехових парторганізаціях збори більше нагадували виробничі наради.

У постанові парткому з цього питання вказується на необхідність ретельно проаналізувати критичні зауваження комуністів і накреслити дієві заходи з метою реалізації ділових пропозицій членів партії. Партком зобов'язав секретарів партбюро факультетів надавати партгрупоргам повсякденну практичну допомогу. При розгляді другого питан-

ня було вказано на наявність серйозних недоліків в діяльності партійного бюро геолого-географічного факультету.

Робота, що проводиться з питань перебудови, ще не носить конкретного характеру, слабо поставлена індивідуальна робота з людьми на кафедрах і в лабораторіях.

Незважаючи на деякі позитивні тенденції розвитку важливих для народного господарства тем до цього часу на факультеті немає належної координації між кафедральними темами, слабо залучаються студенти до науково-дослідної роботи, практично відсутнє студентське самоврядування, пасивно діє комсомольська організація факультету.

З цього та інших питань партком намітив конкретні заходи.

Червоний стяг над містом

Перемога збройного повстання в Петрограді 25 жовтня (7 листопада) 1917 року відкрила період триумфального поступу Радянської влади. Однак в цей же час об'єднувались сили внутрішньої і міжнародної контрреволюції з метою задушити молоді Радянську республіку.

На Україні контрреволюцію очолила Центральна рада. Повалені революцією експлуататорські класи не хотіли здаватись без бою. Трудячі Одеси, як і інших регіонів країни, активно підтримували історичні декрети соціалістичної революції: про мир, про землю, про створення Радянського уряду.

Перед нами поховані від часу сторінки центрального органу партії газети «Правда». В них — розповідь про крупні демонстрації, які проходили в листопаді 1917 року на вулицях нашого міста. Робітники, моряки, революційне студентство Новоросійського (Одеського) університету демонстрували свою підтримку пітерського пролетаріату. Якраз описувала «Правда» одну з демонстрацій: «З різних районів міста—Пересипу, Молдаванки — робітники і матроси з оркестрами, прапорами вливались тисячними потоками до Воронцовського палацу, де містилась Рада. В голові пересипської колони їхав грузик з величезним прапором, на якому сяяло золотими буквами: «Вся влада Радам робітничих, солдатських і селянських депутатів!». За ним плвли плакати з написами: «Слава Петроградському гарнізону і балтійським морякам!», «Хай

живе друг народу Ленін!», «Геть війну!», «Мир хатам — війна палацам!».

«Правда» високо оцінила революційну доблесть трудящих Одеси, міста, яке має славні революційні традиції.

В тій же статті, де йшла мова про листопадову демонстрацію в Одесі, говорилось: «Революційні робітники, матроси і солдати Одеси показали всім, що вони знають, чого хочуть і що роблять. Вони показали, що по-пустому розмахувати зброєю вони вважають нижче своєї революційної свідомості, але коли треба буде, то знайдеться грізна сила, яка стане на захист грізних гасел. Багатотисячна маніфестація показала, що у нас в Одесі буде кому відстояти революцію і її органи влади».

19 листопада в Одесі відбулась нова крупна демонстра-

(Закінчення на 2-й стор.)

Червоний стяг над містом

(Закінчення. Початок на 1-ій стор.)

ція. На знаменах демонстрантів були гасла: «Мир хатам, війна палацам!», «Вся влада Радам!».

Крупною подією в період тріумфального поступу Радянської влади стало скликання в грудні 1917 року I Всеукраїнського з'їзду Рад, який проголосив Україну Республікою Рад і створив Радянський уряд.

Особливе значення в розвитку революційних подій на півдні країни мав II з'їзд Румчороду, який відбувся в Одесі 10 грудня 1917 року. Посланець В. І. Леніна, член ВЦВК В. Володарський в своїй доповіді показав величезне значення соціалістичної революції. З виключною силою прозвучали його слова про те, що український народ повинен сам вирішувати свою долю і показати, з ким він: з трудящими масами Росії чи Центральною радою і Каледініми. На з'їзді розгорнулася гостра боротьба між більшовиками і представниками дрібнобуржуазних партій. Стало ясным, що з'їзд йде за більшовиками, за ленінською правдою. Повідомлення I Всеукраїнського з'їзду Рад і створення на Україні Радянського уряду присутні зустріли бурхливими оплесками.

З усіх найважливіших питань другий з'їзд Румчороду прийняв більшовицькі рішення. На з'їзді було оголошено звернення ВЦВК, Петроградської Ради, профспілок «До українських робітників, солдатів, селян, до всього українського народу». В ньому говорилось про те, що українські робітники, селяни і російські робітники, російські селяни — рідні брати.

Так ще раз життя підтвердило непохитність традицій пролетарського інтернаціоналізму — найважливішого фактора перемоги соціалістичної революції.

Січень 1918 року став періодом становлення Радянської влади в містах півдня України. В Одесі Радянська влада була проголошена 14 січня 1918 року. Після триденних боїв з юнкерами і гайдамаками вона була зміцнена, і червоний прапор революції 18 січня майорів над Одеською Радою. Про це писала газета «Голос пролетарія».

...Жовтень безсмертний. Наш час революційної перебудови, корінного перелому в житті країни стверджує це з особливою силою.

М. РАКОВСЬКИЙ,
зав. кафедрою історії
СРСР, доктор історичних наук, професор.

На порядку денному — перебудова

Готуючись до XXXI звітно-виборної комсомольської конференції університету, ми всі повинні усвідомити, який конкретно внесок може зробити кожен з нас у справу прискорення соціально-економічного розвитку країни, перебудови вищої школи.

Гадаю, що перебудову комсомольці повинні починати з себе: важливо зрозуміти, що головне в прискоренні — не кількісні показники (хто більше заходів проведе, хто візьме більш гучні зобов'язання, більш вда-ло відрапортує), головне — якість.

В цьому плані комсомольські організації факультетів покликані проводити роботу

не в стилі «кампаній», «місячників» і «заходів».

Важливим моментом в проведенні комсомолом ідейно-політичної і виховної роботи є розширення гласності. Саме це дозволить підвищити активність комсомольців. У зв'язку з цим ми покладаємо певні надії на студентську редколегію, яка створюється при редакції газети «За наукові кадри».

Надзвичайно важливо в процесі перебудови діяльності комсомолу активізувати студентську науково-дослідну роботу. Наукова робота студентів не повинна обмежуватися рефератами, написання яких здебільшого зводиться до звичайного плагіату.

Студенти самі зацікавлені в тому, щоб їх залучали до справжньої наукової роботи в рамках НДС: це сприяло б їх професійній підготовці, створювало б передумови для їх творчого зростання.

Вкрай необхідно посилити контакти, взаємодію комсомольських і партійних організацій на факультетах. Не менш важливо збільшувати партійний просярок серед комсомольських ватажків, що сприяло б посиленню партійного керівництва комсомолом.

Ми сподіваємось, що комсомольці принципово і відверто висловляться на конференції з усіх проблем, які ставить перед нами життя в процесі перебудови.

П. РАЙНОВ,
заст. секретаря
комітету ЛКСМУ ОДУ.

По-ленінськи жити, боротись і вчитись!

БУДЗАГІН-86

- виконано будівельних робіт загальним обсягом на 500 тисяч карбованців;
- прочитано більше 100 лекцій;
- створено 15 колективів художньої самодіяльності, які дали для трудящих 44 концерти;
- проведено поточний ремонт 5 шкіл;
- побудовано і реконструйовано 12 спортивних споруд;
- надана шефська допомога 13 дитячим будинкам і школам-інтернатам;
- передано шкільним бібліотекам книг на суму 750 карбованців.

РЕЦЕПТ ВІД БАЙДУЖОСТІ

На мехматі в одній з груп III курсу відбулась лекція «О Родине, о подвиге, о чести». Її прочитала студентка Віра Іванівна Журавльова, лектор обласного товариства «Знання», фронтовичка, відзначена урядовими нагородами.

Ми слухали про життя і творчість Костянтина Симонова. Звучали його вірші. Це була не просто розповідь про громадянина, який віддав всього себе справі служіння своїй Батьківщині, а і про людину яка ніколи не залишалась байдужою до чужого горя: ні на фронті, ні у В'єтнамі, ні в простому селі під Брянськом, де в руках комсомольця 70-х років вибухнув старий поїдений іржею снаряд, який залишився з тих воєнних 40-х.

Це ще і гнівна розповідь про страхіття війни, про звіряче нутро фашизму і про необхідність докладати всіх зусиль в боротьбі за мир. Це душевна повість про людей війни: «Ты помнишь, Алеша, дороги Смоленщины?»

«Если дорог тебе твой дом», «Женщине из Печугина».

Віра Іванівна всю війну пройшла сержантом зв'язку в окремому винищувальному протитанковому батальйоні. Брала участь в Керченсько-Феодосійському десанті, взятті Перекопу. Глибока і схвильована розповідь фронтовички підкорила слухачів своєю правдивістю і щирістю. Нам необхідно таке спілкування двох поколінь, але як часто зводиться воно до простого перегляду фільму, формальної «галочки» в планах культурно-масової роботи. Незвичайною видалась ця лекція у вільний від занять час в одній з наших звичних аудиторій. Чомусь не прийнято у нас, щоб так, запросто, приходили до студентів ветерани, лектори, просто цікаві люди. Але як багато нам дала ця зустріч.

Т. СИЧ,
студентка V курсу мехмату,
слухач II курсу факультету робкорів.

ШЛЯХ У МАЙБУТНЄ. Студенти ОДУ на будівництві залізничної колії.

СТУДЕНТСЬКИЙ ПІДРЯД: ПОЧАТОК

ПЕРЕБУДОВА ВИЩОЇ ШКОЛИ У ВСІХ НА ВУС-ТАХ. ЯК ЖЕ ВОНА ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ У НАС НА ДІЛІ? ОДИН З НАПРЯМКІВ Є ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУП САМОВРЯДУВАННЯ.

Прогресивність госпрозрахунку і бригадного підряду на виробництві вже достатньо відомі. XXVII з'їзд КПРС намітив повний перехід економіки на ці передові методи господарювання. Тому важливо, щоб майбутні організатори виробництва залучались до підряду ще у вузах. Хорошою школою підряду може стати самоврядування, досвід якого вже є в деяких інститутах країни. Зараз цей рух набирає сили. На механіко-математичному факультеті ОДУ в жовтні 8 груп уклали договір з деканатом про самоврядування. Поки що в порядку експерименту в усі групи беруть участь по одній групі кожного відділення II, III і IV курсів. Укладання договорів передувало їх детальне обговорення в комсомольських групах, комітетом комсомолу факультету, спільно з

деканатом. Були уточнені пункти договорів, кожній групі було дано колективне комсомольське доручення. При розробці договорів враховували, що студентський підряд — справа нова і моментальної перебудови чекати не слід. Тому, наприклад, допустимо кількість пропусків на одного студента ми знизили до 6 годин на семестр. Разом з тим, не можна недооцінювати сили підряду, великих можливостей колективної відповідальності за загальну справу. До того ж завдання повинні бути серйозні, інакше з самого початку ми звели б підряд до пока-зухи, позбавили б його новаторської сили.

Так що ж таке студентський підряд? Академічна група укладає договір з деканатом, яким бере на себе певні обов'язки. У випадку їх виконання

група буде заохочена. Серед пунктів зобов'язань слід виділити виконання колективного доручення, даного групі комітетом комсомолу факультету. При цьому це доручення — конкретна справа, виконання якої повинне принести відчутну реальну користь. Це організація консультативного пункту для студентів I—III курсів, проведення профорієнтації в школах міста, шефство над науковою бібліотекою, критичний стан якої турбує сьогодні громадськість університету. Високі зобов'язання беруть студенти в навчальному процесі: група в повному складі зобов'язується не мати заборгованості на час закінчення сесії, причому хороших і відмінних оцінок повинно бути не менше половини. Це значно вище середньої якості знань на факультеті. Причому успішність кожного студента стає загальною турботою групи, що, безумовно, активізує взаємодопомогу і надає особливу значимість взаємній відповідаль-

ності. Різно повинно бути скорочене число пропусків занять без поважних причин. Окремими пунктами ввійшли обов'язки не мати порушень навчальної і комсомольської дисципліни, громадського порядку.

Турбуються студенти і про свій дім — гуртожитки. Група зобов'язується мати не менше 80 процентів відмінних і не менше 20 процентів хороших оцінок за утримання кімнат. Поряд з обов'язками комсомольці отримують і додаткові права. Вони можуть порушувати питання перед деканатом про заміну старости, про ненарахування окремим студентам стипендій чи надбавок до них, а також позбавлення інших видів заохочень, якщо той чи інший студент не буде брати активної участі у виконанні взятих зобов'язань. Таким чином підвищується відповідальність студента перед групою.

У випадку виконання зобов'язань група нагороджується

грамотою, деканат гарантує стипендію всім студентам групи, а також надбавку 15 і 25 процентів тим, хто їх заслужив. Студенти групи будуть користуватись перевагами при поселенні в гуртожиток, крім того, група може сама планувати графік іспитів в період сесії.

Наскільки вдалим буде експеримент на мехматі покаже майбутнє. Причому не настільки вже і віддалене — зимова сесія дасть змогу підбити перші підсумки. Враховуючи новизну і складність ініціативи, з якою виступають студенти мехмату, дуже важливо, щоб вона постійно була в центрі уваги комітету комсомолу ОДУ. Комітет повинен допомогти групам перебудуватися, підтягнутися, вирішити всі питання, які, без сумніву, будуть виникати в цій складній, але потрібній справі.

Отже, на нашому факультеті починає жити нова форма роботи. Будемо сподіватись, що вона стане складовою частиною великої справи перебудови вищої школи.

В. КИСІЛЬ,
студент III курсу мехмату.

Любов завжди права

«Народження сина — найщасливіша подія в моєму житті», — написала у листі до редакції студентка 5-го курсу філфаку Тетяна К. Її лист — про проблеми, з якими зіткнулась молода студентська сім'я.

Ми з чоловіком познайомились на першому курсі, хоч і навчаємося на різних факультетах. А влітку після першого курсу ми одружились. Я не з Одеси, а чоловік мій живе тут з мамою і сестрою в однокімнатній квартирі. Спершу після одруження я жила в гуртожитку. Сімейного гуртожитку університет не має, молодим сім'ям виділяють кімнати в звичайних гуртожитках. Але оскільки мій чоловік одесит, то нам кімнати не дали. Допомогти нам грошима,

щоб найняти кімнату, теж не було кому.

Спочатку ні чоловік, ні його мама не хотіли, щоб я мала дитину. Говорили, що треба закінчувати університет, одержати спеціальність, влаштуватися, а вже потім... Проте я відчувала, якщо жити за розкладом, то і любов наша кудись щезне, і ніякої дитини мені вже не захочеться. А зараз чоловік мені каже, що я була мудріша за всіх. Він дуже любить нашого Димку.

Але в той тяжкий для нас час він змушений був перевестись на вечірнє відділення, влаштувався на роботу, і ми найняли кімнату. Сплачуємо за неї по 60 карбованців за місяць — це значна частина нашого бюджету. Проте ми ща-

сливі, бо в нас є своє, хоч і тимчасове, житло.

Цього року я закінчую університет, треба буде їхати за розподілом на місце роботи з сином. Чоловіку ще рік доведеться навчатися на вечірньому відділенні.

Наша сім'я вже витримала чимало випробувань, позаду хвилини, коли все хотілося кинути, забрати дитину і поїхати до мами. Отже труднощів я не боюся. Але уявити собі, що ми пережили, можуть тільки ті, хто пройшов через подібне. Та ще й від викладачів довелось не раз почути: «Ви сюди вчитися прийшли, а не дітей родити!» І незважаючи на все, народження сина — найщасливіша подія в моєму житті.

Фото Б. Ростіанова.

УРОК СОВІСТІ

ЩО СТАЛОСЯ З ПОЛІТІНФОРМАЦІЄЮ?

Коли ми вперше прийшли на заняття в цьому семестрі, то дізнались, що політгодин більше не буде. Їх вирішено замінити п'ятнадцятихвилинною політінформацією на початку першої лекції щопонеділка. Спершу всі зраділи: все-таки не буде четвертої пари, але згодом стало ясно, що радість була передчасною.

І ось понеділок. В аудиторії — весь курс. Політінформатор четвертої групи (готується політінформація по черзі) дістає газету, займає місце викладача, по сиротливо присів збоку, і починає читати статтю за статтею. В приміщенні шум і гам, кожен займається своєю справою, а доцент кафедри української літератури Людмила Анатоліївна Ковальчук чекає тієї щасливої хвилини, коли вона зможе, нарешті, розпочати свою лекцію. Тим більше, що для вивчення української літератури відведено не так вже й багато годин. Один за одним входять студенти, які запізнюються: навіщо поспішати, адже політінформація. Голос читаючого ледве чути в другому ряду.

На жаль, історія з політінформацією повторюється і в новому варіанті, тому що якщо дивитися правді у вічі, то і тоді, коли для політінформації відводилась година, вона не користувалась популярністю у студентів. В чому ж причина? Адже кожному зрозуміло, що політзаняття — це дуже важливо.

Давно прийшов час докорінно переглянути постановку цього питання. Невже ця проблема не може бути, нарешті, розв'язана?

На факультеті існує школа молодого лектора, якою керує Олена Петрівна Муратчаєва. Багато слухачів цієї школи готують цікаві доповіді, але, на жаль, на курсах їх ніхто не чує. Чому б організацією політгодин не зайнялись школі молодого лектора, старостою якої є Ольга Григор'єва. Для лекторів це, безсумнівно, була б прекрасна практика, і політінформації тоді б помітно поживались. Може, студенти інших факультетів поділяться своїм досвідом?

...Нарешті, викладач перевіряє присутність студентів, все замовкає, а до кінця години залишається рівно 20 хвилин. Можливо, комітет комсомолу запропонує який-небудь важливий, громадсько значимий захід за рахунок часу, який залишається?

Матеріали добірки підготували студентки II курсу філфаку О. БОТЕЗАТ і Т. РЯБЕНЬКА.

Браво, джентльмени КВН!

Нам, членам молодіжної редакції газети «За наукові кадри» доручили важливу справу — розповісти про те, як зустрічали команду КВН, яка поверталась з Москви з перемогою. З нетерпінням і хвилюванням, озброївшись записниками, стоїмо разом з членами комітету комсомолу ОДУ на людинному пероні, чекаючи поїзда «Москва—Одеса». І раптом голос з динаміка: «Спорний поїзд № 23 «Москва—Одеса» опаздьяє на 1 час 30 минут». Ну що ж, чекати так чекати...

І ось, нарешті, перед очима замиготіли вікна вагонів, прапорці провідників... Ще трошки, і на пероні з'являться ті, кого ми так довго виглядали. Немов вітрила, злетіли над натовпом гасла, транспаранти «Браво, джентльмени!». «Поздоровляємо КВН університету з блискучою перемогою!»

Кілька разів всі хором вигукуємо: «ОГУ! ОГУ!» А назустріч — все незнайомі обличчя. Поруч хтось сизаєз: «Може, вони сьогодні не приїдуть?» І відразу ж у відповідь: «Ну, тоді це буде їхній останній жарт!»

Нарешті, з натовпу випливають дуже стомлені, але безмежно щасливі обличчя знайомих хлопців. Славі Пелішенку, капітану команди, підносять квіти, на вишитому рушнику хліб і... цукор. Чому цукор? А чому б і ні? Жартувати так жартувати! На хвилину всі розгублено примовили, а ще через пару хвилин повітря розітнули десятки дужих дзвінких голосів: «По-здо-ров-ля-є-мо!!!» Потім наступила наша черга.

— Скажіть, будь ласка, з ким ви змагались?

— Нашими суперниками, — говорить Слава Пелішенко, — були студенти Московського хіміко-технологічного інституту.

— А що найбільше запам'яталось вам в цій, безперечно, цікавій грі?

— Як на мене, то нонкурс капітанів. На відміну від минулого турніру жюри знаходилося в залі. Коли перемагала та чи інша команда, члени жюри підіймали прапорці. Три конкурси з чотирьох ми виграли. Більшість залу боліла за нас, підтримувала нас своїми аплодисментами.

— Ми дуже раді, що ви вийшли з цього турніру з честю. Вітаємо. А тепер ще одне запитання: коли всі ваші болільники зможуть побачити цей турнір на голубих екранах?

— На мою думку, десь перед Новорічними святами.

...Сміх, жарти... Зустрічаючи вітають друзів з перемогою. Запам'яталось поздоровлення студента I курсу механіко-математичного факультету Віталія Ігнатова: «І ще неоднократно в КВН-ах победять!» Молодіжна редакція «За наукові кадри» приєднується до цього побажання. А на закінчення хочемо розвісти ще про одну зустріч.

Коли ми чекали приходу поїзда, до нас підійшов високий молодий хлопець і з іронією сказав, що ми запізнюємось, і інтерв'ю, мовляв, справжній журналіст повинен брати ще до приїзду команди. Ми здивовано перезирнулися, а він з посмішкою додав: «Користуйтеся послугами «Аерофлоту». Виявилось, що це був один з джентльменів, учасник команди, член авторської групи Сергій Остащенко. Раніше від усіх він прибув до Одеси літаном. І якщо для Слави найвідповідальнішим був нонкурс капітанів, то для Сергія найважчим випробуванням стала розминка.

Можна ще багато було б розповідати про зустріч на вокзалі, але ми обмежимося сазаням в надії на те, що незабаром прочитаємо на сторінках «ЗНК» розповідь про події в Москві самих учасників конкурсу веселих і винахідливих.

ДА ЗДРАВСТВУЕТ ЛЕНИНСКАЯ ВНЕШНЯЯ ПОЛИТИКА СОВЕТСКОГО СОЮЗА — ПОЛИТИКА МИРА И БЕЗОПАСНОСТИ НАРОДОВ, ШИРОКОГО МЕЖДУНАРОДНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА!

(Из Призывов ЦК КПСС).

НАША РОДИНА — РЕВОЛЮЦІЯ

Мой прадедуська, Назарий Григорьевич Заворотченко вместе с сыном Григорием принимал участие в революционных событиях 1917 года. Он воевал в Красной Армии в гражданскую войну, а в годы коллективизации боролся с кулачеством. В одном из вооруженных столкновений Назарий Григорьевич был ранен из кулацкого обреза. Рана оказалась смертельной. Умирая, Назарий Григорьевич наказал своей жене, на руках у которой оставалась большая семья, вырастить детей и поставить их на ноги.

Об этом рассказывал мне мой дедушка Григорий Назарович, который очень походил на своего деда, как внешне, так и чертами характера. Темпераментный, подвижный, трудолюбивый, дедушка никогда не жаловался на свою судьбу, хотя и пришлось ему немало повидать на своем веку. Сначала участие в революции, затем, когда отец ушел на фронт, Григорий остался в семье старшим из сыновей. Вместе со своей матерью, которая часто болела, он помогал встать на ноги младшим братьям и сестрам.

14 июля 1941 года мой дедушка Заворотченко Григорий Назарович ушел на фронт. Он прошел всю войну рядовым. В 1944 году был ранен в ногу, после ранения воевал в стрелковом полку. Дедушка часто рас-

сказывал о боях, о боевых товарищах.

Дедушка был награжден многими медалями. Медаль «За победу над Германией» была вручена ему уже после войны 25 мая 1946 года. В послевоенное время Григорий Назарович трудился в колхозе. Односельчане уважали его, а школьники часто приглашали на свои сборы рассказать о героическом прошлом нашей страны.

Хочется мне вспомнить о своем дяде Константине Григорьевиче Заворотченко. Он с первых дней Великой Отечественной войны ушел на фронт добровольцем и пропал без вести. Мы вместе с сестрой написали в газету, и нам ответили красивые следопыты из Иваново-Московской области. Они сообщили, что наш дядя погиб, защищая их родной город.

В конце своего небольшого рассказа я хотела бы сказать о том, сколько добрых дел было бы сделано на Земле, если бы не было войны, которая унесла миллионы человеческих жизней. Вот почему сегодня для нас, комсомольцев 80-х, нет более важной задачи, чем борьба за мир, против ядерной угрозы, чтобы нашим детям и внукам никогда не пришлось познать ужасов войны, которая искалечила судьбы многих людей.

А. ЗАВОРОТЧЕНКО, студентка III курса юрфака.

ОКТАБРЬ И МИР

Великая Октябрьская социалистическая революция сплотила огромные пролетарские массы во всем мире, открыла новые перспективы развития демократической национально-освободительной борьбы угнетенных народов планеты. Опыт Октября, опыт строительства первого в мире социалистического государства бесценен.

Какую роль сыграл Великий Октябрь в судьбе вашей страны? Как он повлиял на ход революционных преобразований в вашей стране, во всем мире? С такими вопросами мы обратились к иностранным студентам, обучающимся на биологическом факультете ОГУ.

Студент I курса Гама Мухаммед (Йемен):

«От русской революции мы получили очень много во всех отношениях. Она научила нас, как надо защищать народные завоевания, как надо добывать свободу, как надо строить светлое будущее.»

Наша партия была построена по образцу новой революционной партии в России. Я убежден, что Великая Октябрьская социалистическая революция дала тот толчок национальному самосознанию нашего народа, который ощущается и сегодня.»

Студентка III курса Мария Родригес (Колумбия):

«Весь мир смотрит на Советский Союз, как на первую социалистическую страну, ко-

торая в том далеком и вместе с тем близком Октябре освободилась от капиталистической эксплуатации, оказала влияние на все страны мира, способствуя усилению освободительного движения всех угнетенных народов.»

В Колумбии, например, усилилась борьба против гнета местных эксплуататоров и американских империалистов, стремящихся подчинить себе всю экономику нашей страны.»

Студент II курса Бенальди Парнутти (Никарагуа):

«Октябрьская революция показала, что когда народ сплочен, вооружен научной социалистической теорией, направлен партией, он побеждает. Поэтому мы верим, что другие страны Латинской Америки — Чили, Сальвадор, Гватемала — победят, неизбежно придут, как Никарагуа, к социализму.»

Студент III курса Валид Хабий (Палестина):

«Великая Октябрьская социалистическая революция обучила нас стратегии и тактике революционной борьбы, продемонстрировала, что единство партии и народа приводят к победе.»

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Тарас ФЕДЮК

ПРОЛОГ

А ми — ще не скупі
і вже не злі.
В очах важких — нелицьві глибини.
Дешева бараболя на столі
Та ще ікра
З дешевої рослини.
Дешева сіль... З дешевих попольниць
Дешевий дим дешево стелю білить...
І тільки пісні — не знайшли ціни,
І тільки братство недооцінили.
Це братство наше, наша гіркота
Готують нам такі шляхи й безодні!
І слово

на яке уже сьогодні
Триохно замахнувся вуста.

* * *

Це нечесно — купити на втечу права
Зі степів, за якими

ривовано плавав.

Кільканадцять вагонів «Одеса—Москва»
Щось клекочуть у маках.
Став тонким на слезу.

І не хочу — знайду.

Всі прощання — при ній. В її світлі солонім.

Календар облітає, як вишня в саду,

На чернетки і скроні.

Вибаж, земле, і не зупиняй солов'я,

Вибаж цвітом своїм і своїми снігами,

Що я виріс хорошим туристом твоїм

Тільки сином — поганим.

Вибаж це неостаннє моє каяття...

Завтра знов закручуся на круглому світі.

Моя хата, як пух,

розтає на путях

Моїх злетів і звітів.

Вибаж, земле, за те, що крізь сміх і крізь плач,

І крізь клеті лелечий

З вуст злітає важке й неповторне «пробач»

Все частіше і легше.

Олег ГУБАРЬ

БИСЕР

І ОНА ГОРЕВАЛА...

Два человека любили друг друга, а потому все усложняли и усложняли свои отношения. В конце концов, чтоб досадить Ей, Он женился на другой. А Она, чтоб досадить Ему, вышла замуж за другого. Тогда Он, в отместку Ей, завел ребенка. Тогда она, в отместку Ему, завела двоих детей. Тогда Он, чтоб достать Ее, добился высокого общественного положения. Тогда Она, чтоб достать Его, обеспечила высокое общественное положение мужу. Аргументы были исчерпаны. Ему ничего не оставалось, как умереть. И Она горевала...

КОНСПИРАТОРЫ

Одни супруги любили друг друга, но были столь горды, что тщательно скрывали свои чувства. Они так преуспели в этом деле, что в конце концов разошлись. Это еще что: другие влюбленные по этой причине и вовсе не сходились.

СКОЛЬКО ПРИВЯЗАННОСТЕЙ

Один человек очень любил свою жену, а когда она умерла, долго горевал. Чтob

как-то скрасить одиночество, он завел собаку. Через какое-то время собака умерла. И человек этот снова горевал. В тот день, когда он принес домой котенка, подумал: «Сколько же привязанностей я сменил».

ПРАВО ЖИТЬ

Один человек так свыкся с обязанностью расписываться в «Журнале выхода сотрудников на работу», что в выходные дни был прямо не в своей тарелке. Эта расписывалась как бы гарантировала ему право прожить очередной день, и он с ужасом думал о тех временах, когда придется уходить на пенсию. Когда же эти времена подошли, и его чествовали по этому поводу, он выговорил себе право являться с утра на работу и расписываться в журнале. И все согласилось с этим чудачеством.

ЖАЛОСТЬ

Один человек приобрел попугая и стал учить его говорить. Ему хотелось позабавить чем-нибудь своих гостей. Но сколько он ни повторял: «Попка-дурак. Попка-дурак», попугай молчал. Когда, наконец, пришли гости, попугай пожалел человека, назвал его дураком, и тот очень обрадовался.

ЗБИРАЮТЬСЯ ПОЧАТКІВЦІ

Відбулось перше в цьому році заняття літературної студії університету. Її керівник доцент кафедри російської мови Михайло Іванович Ільях розповів слухачам про письменників, які починали творчий шлях в університетській студії і про завдання студії сьогодні.

М. І. Ільях підкреслив, що початкуючий літератор повинен добре знати мову, на якій пише, щоб відхилення від норми, якщо вони зустрічаються в тексті, були свідомими, а не наслідком незнання правил.

Після бесіди літстудійці познайомились з першокурсниками, новими членами студії. Вірші читали Юлія Петрусевичоте (І курс філфаку), Олена Соболевська (ІІ курс філфаку, заочне відділення), Ніна Сапригіна (викладач кафедри російської мови). М. І. Ільях познайомив студійців з уривком зі своєї нової повісті.

Члени університетської студії готують для «ЗНК» літературну сторінку.

Б. РОСТІЯНОВ,
студент ІІ курсу філфаку.

Белла ВЕРНИКОВА

Не выльешь восторга немого,
живого рисунка не дашь,
хоть выберешь верное слово,
раскинув на рифмах пейзаж.
Оставлю художнику муку
оттенками красок играть,
доверю случайному звуку
в созвучия радость вбирать.
И крона березы осенней,
и луковка церкви с крестом
горят в запредельности синей,
сгорают в листе золотом.

Игорь ПОТОЦКИЙ

Мне казалось, что долго блуждал я по улице—
все дома различил, все деревья ее разучил.
Оказалось, что это бродил я по собственной юности,
оказалось, по памяти долго своей я бродил.
Как с любимой встречу я дни торопил, забывая,
что один только раз нам беспечная юность дана.
Промелькнули года, словно это дневные трамваи,
а в последнем трамвае сидела она у окна.
Стал мой волос седеть, и все чаще украдкой
вспоминаю те дни, где веселая юность текла,
и пускай не всегда жизнь казалась мне гладкою,
но шумела березкой, была, словно утро, светла.

* * *

Хочу тебя помнить такою,
какою тебя сочинил,
хочу тебя сделать строкою,
но мне не хватает чернил.
Рубаха промокла от пота,
и в четком гуденьи станка
возникла ты вполоборота,
и смотришь ты чуть свысока.

Я выполню норму, как песню,
недаром ты рядом со мной,
и самую лучшую пьесу
сыграет нам ветер степной
на клавишах белых и черных,
пока еще город не спит,
и стелет поземкою шорох
вчерашних наивных обид.

Татьяна РЯБЕНЬКАЯ

На газоне под забором
листья кучей.
Над Одессою висит
дождик тучей.
Прошлой ночью облетел
вон тот кустик.
Значит вот оно пришло,
время грусти...
Я на улицу хочу,
зонтик — крыша,
посмотри по сторонам —
осень дышит.
В лужах, в кучах,
на асфальте

дышат листья,
и рябиновые тихо
тлеют кисти.
Скоро листья обгорят
и истлеют.
И колючие ветра
снег дсеют...
Я люблю тебя, ноябрь!
Нет, не слышит...
Только дождик за окном
моет крыши.

Галина ТОЛКАЧЕВА

Так день протек —
От сумерек утра
Мгновением
До сумерек вечерних.
Теперь так долго
Длятся вечера
И утра также
Долги, беспредельны...
Сам день мелькнул лишь
Солнечным лучом
И скрылся...
Мелкий дождик сеет.
Душа еще жива,
Но уж немет —
Ей снится долгий
зимний сон.

Еще, не оскорбля взгляд,
Деревьев зеленеют кроны,
Но мчатся черные вороны
И лета не вернуть назад.

х х х

Где истинная жизнь твоя,
Средь быта или бытия,
Среди страстей

медноголовых,
Иль немота живого слова
К тебе взывает иногда!
Незамутненные ключи,
Хоть черпано из них немало,
Когда пробьются, хоть кричи,
Или всю жизнь

начни сначала. —
И в жуткой тишине ночи
Луны нездешний лик

огромен,

Бумаги белой лист
нескромно...
Он вожделеет: «Напиши
На нем судьбы своей

осколок».

Твой путь был бесконечно
долг,
И есть ли впереди пути?
Все там — внутри

бумаги чистой,
Без глубина земного смысла,
А вот, поди ж, ее возьми!

Авторами сторінки є студенти, аспіранти, співробітники і випускники ОДУ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-Центр, вул.
Петра Великого, 2, держунівер-
ситет, редакція газети «За нау-
кові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Петра Великого, 2,
3-й поверх, кімната 86.

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРВАНЬ.